

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 4 september 2014*

”Överklagande — Omstruktureringsstöd — Europeiska kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Omfattningen av den prövning som Europeiska unionens tribunal ska göra — Testet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor — Kravet på sektoriell och geografisk analys — Tillräckligt etablerad praxis — Långsiktig rationalitet — Betalning av kompletterande avgångsvederlag”

I de förenade målen C-533/12 P och C-536/12 P,

angående två överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 22 november 2012,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, företrätt av A. Winckler och F.-C. Laprèvote, avocats,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Corsica Ferries France SAS, Bastia (Frankrike), företrätt av S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz, avocats,

sökande i första instans,

Europeiska kommissionen,

svarande i första instans,

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues, N. Rouam och J. Rossi, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient i första instans (C-533/12 P),

och

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam och J. Rossi, samtliga i egenskap av ombud,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

* Rättegångsspråk: franska.

Corsica Ferries France SAS, Bastia, företrätt av S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz, avocats,

sökande i första instans,

Europeiska kommissionen,

svarande i första instans,

Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA, företrätt av A. Winckler och F.-C. Laprèvote, avocats,

intervenient i första instans (C-536/12 P),

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász (referent), A. Rosas, D. Šváby och C. Vajda,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 november 2013,

och efter att den 15 januari 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA (nedan kallat SNCM) och Republiken Frankrike har yrkat att domstolen ska upphäva den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen Corsica Ferries France/kommissionen (T-565/08, EU:T:2012:415) (nedan kallad den överklagade domen) i den del tribunalen i denna ogiltigförklarade artikel 1 andra och tredje styckena i kommissionens beslut 2009/611/EG av den 8 juli 2008 om de åtgärder C 58/02 (f.d. N 118/02) som Frankrike har genomfört till förmån för Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (EUT L 225, s. 180) (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Bakgrund till tvisten samt det omtvistade avgörandet

- 2 Tribunalen slog i den överklagade domen fast följande:

”De ifrågavarande rederierna

- 1 ... Corsica Ferries France SAS [nedan kallat Corsica Ferries] är ett rederi som erbjuder reguljära sjöfartsförbindelser med Korsika från det franska fastlandet (Marseille, Toulon och Nice) och från Italien.

- 2 [SNCM] är ett rederi som svarar för reguljära förbindelser med Korsika från det franska fastlandet (Marseille, Toulon och Nice) och med Nordafrika (Algeriet och Tunisien) från det franska fastlandet, samt för förbindelser med Sardinien. Compagnie méridionale de navigation ... är ett av SNCM:s dotterbolag, och SNCM äger 100 procent av aktierna i bolaget.
- 3 SNCM ägdes år 2002 till 20 procent av Société nationale des chemins de fer (SNCF) och till 80 procent av Compagnie générale maritime et financière (nedan kallat CGMF). Franska staten äger 100 procent av aktierna i dessa bolag. När SNCM år 2006 privatiserades förvärvade Butler Capital Partners ... 38 procent av kapitalet medan Veolia Transport ... förvärvade 28 procent. CGMF kvarstod som ägare i bolaget med 25 procent av kapitalet medan 9 procent ägdes av de anställda. [Butler Capital Partners] har sedermera sålt sin ägarandel till [Veolia Transport].

Det administrativa förfarandet

- 4 Genom beslut 2002/149/EG av den 30 oktober 2001 om det statliga stöd som Frankrike har genomfört till förmån för [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EGT L 50, 2002, s. 66) ..., ansåg Europeiska gemenskapernas kommission, med tillämpning av artikel 86.2 EG, att det stöd till ett belopp av 787 miljoner euro som för perioden mellan åren 1991 och 2001 beviljats SNCM som kompensation för den allmänna trafikplikt som företaget svarade för var förenligt med den gemensamma marknaden. Detta beslut har inte varit föremål för någon talan om ogiltigförklaring vid förstainstansrätten eller tribunalen.
- 5 Genom skrivelse av den 18 februari 2002 meddelade Republiken Frankrike kommissionen om sin plan på ett omstruktureringsstöd på 76 miljoner euro till förmån för SNCM (nedan kallad 2002 års plan).
- 6 Den 9 juli 2003 antog kommissionen beslut 2004/166/EG om det omstruktureringsstöd som Frankrike har för avsikt att lämna till [Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EUT L 61, 2004, s. 13) (nedan kallat 2003 års beslut). Därigenom godkände kommissionen enligt angivna villkor två omstruktureringsstödbelopp till SNCM uppgående till totalt 76 miljoner euro. 66 miljoner euro skulle betalas ut direkt, medan storleken på det andra stödet (på maximalt 10 miljoner euro) skulle bestämmas utifrån nettobehållningen från avyttringarna av bland annat SNCM:s fartyg.
- 7 Den 13 oktober 2003 väckte [Corsica Ferries] talan vid förstainstansrätten om ogiltigförklaring av 2003 års beslut [(tribunalens dom Corsica Ferries France/kommissionen, T-349/03, EU:T:2005:221)].
- 8 Genom beslut 2005/36/EG av den 8 september 2004 om ändring av [beslut 2004/166/EG om det omstruktureringsstöd som Frankrike har för avsikt att lämna till Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)] (EUT L 19, 2005, s. 70) ... ändrade kommissionen ett av villkoren i artikel 2 i 2003 års beslut. Det var därvid fråga om villkoret rörande det maximala antalet om elva fartyg som SNCM fick avyttra. I beslut [2005/36] tillät kommissionen att ett av fartygen, *Aliso*, ersattes med ett annat fartyg, nämligen *Asco*.
- 9 Den 16 mars 2005 godkände kommissionen att den andra delen av omstruktureringsstödet betalades ut, närmare bestämt 3 327 400 euro, på grundval av 2003 års beslut (nedan kallat 2005 års beslut).
- 10 Genom [domen Corsica Ferries France/kommissionen (EU:T:2005:221)] ogiltigförklarade förstainstansrätten 2003 års beslut. Som skäl angavs att kommissionen hade gjort en oriktig bedömning av stödets begränsning till vad som var absolut nödvändigt, huvudsakligen beroende

på felaktiga beräkningar av nettobehållningen av avyttringarna. I övrigt fann förstainstansrätten att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg övriga grunder, det vill säga bristande motivering och åsidosättande av artikel 87.3 c EG och av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för omstrukturering och undsättning av företag i svårigheter (EGT C 288, 1999, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna).

- 11 I skrivelse av den 7 april 2006 hemställde de franska myndigheterna att kommissionen – på grund av att det var fråga om ersättning för trafikplikten – skulle kvalificera en del av omstruktureringsstödet i 2002 års plan (närmare bestämt 53,48 miljoner euro) inte som en åtgärd som vidtagits inom ramen för en omstruktureringsplan, utan som en åtgärd som inte utgör stöd i den mening som avses i domstolens dom av den 24 juli 2003 i [dom Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415)] eller som en åtgärd [som är autonom i förhållande till] 2002 års plan enligt artikel 86.2 EG.
- 12 Den 21 april 2006 ingavs en anmälan till kommissionen, med stöd av artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer [(EG:s koncentrationsförordning)] (EUT L 24, s. 1), beträffande förvärv av [Butler Capital Partners och Veolia Transports] gemensamma kontroll av SNCM. Kommissionen godkände koncentrationen den 29 maj 2006 med stöd av artikel 6.1 b i förordningen. ...
- 14 Den 13 september 2006 beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG rörande de nya åtgärder som vidtas till förmån för SNCM vid integreringen av 2002 års plan (EUT C 303, 2006, s. 53) ...
- 15 I [det omtvistade beslutet] fann kommissionen att åtgärderna i 2002 års plan utgjorde olagligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 88.3 EG, men att de var förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 EG och artikel 87.3 c EG. Vidare fann kommissionen att åtgärderna i 2006 års privatiseringsplan (nedan kallad 2006 års plan) inte utgjorde något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

De aktuella åtgärderna

- 16 Följande åtgärder omfattas av det [omtvistade] beslutet:
 - 2002 års plan: CGMF:s kapitaltillskott till SNCM med 76 miljoner euro, varav 53,48 miljoner euro avsåg trafikplikt och resterande del omstruktureringsstöd.
 - 2006 års plan:
 - CGMF:s avyttring av SNCM till ett negativt försäljningspris om 158 miljoner euro.
 - CGMF:s kapitaltillskott om 8,75 miljoner euro.
 - Förskott till löpande konto från CGMF med 38,5 miljoner euro till förmån för personal som sägs upp från SNCM med anledning av ny social åtgärdsplan.

Det [omtvistade] beslutet

- 17 I det [omtvistade] beslutet, särskilt i skälen 37–54, konstaterade kommissionen att passagerartrafiken till Korsika karakteriserades av att den var säsongsbunden och turtät. Sedan [Corsica Ferries] kom in på marknaden år 1996 har marknaden utsatts för konkurrens som utvecklats mycket snabbt. Sedan år 2000 innehar SNCM och [Corsica Ferries] ett faktiskt duopol med mer än 90 procent av marknadsandelarna. År 2007 transporterade [Corsica Ferries] klart fler

passagerare än SNCM och transporterade 1 miljon passagerare fler, detta på en marknad som växte regelbundet med 4 procent per år. SNCM, tillsammans med [Compagnie méridionale de navigation], behöll däremot i praktiken ett monopol när det gällde godstrafik.

- 18 I skälen 219–225 i det [omtvistade] beslutet fann kommissionen att samtliga tillskott till SNCM via CGMF finansierades med statliga medel, vilket hotade att snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen ansåg därför att tre av fyra villkor i artikel 87.1 EG var uppfyllda. Kommissionen undersökte därför för varje åtgärd huruvida det fanns en selektiv ekonomisk fördel och i förekommande fall om åtgärderna var förenliga med den gemensamma marknaden.
- 19 När det gäller de 76 miljoner euro som anmäldes år 2002 fann kommissionen i skäl 236 i det [omtvistade] beslutet att 53,48 miljoner euro kunde betraktas som ersättning för trafikplikten. I enlighet med punkt 320 i [dom Corsica Ferries France/kommissionen (EU:T:2005:221)] prövade kommissionen detta tillskott mot bakgrund av [dom Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (EU:C:2003:415)]. I skäl 257 i det [omtvistade] beslutet slog kommissionen fast att det var fråga om ett statligt stöd men att det var förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 EG. Resterande 22,52 miljoner euro skulle betraktas som omstruktureringsstöd.
- 20 När det gäller 2006 års plan tillämpade kommissionen, i skälen 267–352 i det [omtvistade] beslutet, testet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor (nedan kallat testet avseende en privat investerare) på det negativa försäljningspriset om 158 miljoner euro. Därvid prövade kommissionen om en hypotetisk privat investerare (i CGMF:s ställe) hade föredragit att rekapitalisera [SNCM] med detta belopp eller att likvidera bolaget och stå för kostnaderna. Således var det nödvändigt att pröva en minsta likvidationskostnad.
- 21 Kommissionen fann i skälen 267–280 i det [omtvistade] beslutet att likvidationskostnaderna nödvändigtvis skulle inkludera kostnaderna för sociala åtgärdsplaner, det vill säga kostnader för kompletterande avgångsvederlag som går längre än vad som föreskrivs i lag eller kollektivavtal, detta för att agera på samma sätt som storföretag gör i dag och för att inte skada holdingbolagets och dess ägares goda namn. Med hjälp av en oberoende expert gjorde kommissionen därför en bedömning av kostnaden för dessa kompletterande avgångsvederlag, varvid en jämförelse gjordes med sociala åtgärdsplaner som nyligen genomförts i Frankrike av företagskoncerner som Michelin och Yves Saint-Laurent.
- 22 Kommissionen ansåg i skäl 350 i det [omtvistade] beslutet att det negativa försäljningspriset var ett resultat av en kommersiell förhandling som fördes inom ramen för ett offentligt, öppet, villkorslöst och icke-diskriminerande anbudsförfarande. Kommissionen ansåg att priset utgjorde ett marknads-mässigt pris. Med utgångspunkt i hypotesen att likvidationskostnaden var begränsad till avgångsvederlagen fann kommissionen således i skäl 352 att likvidationskostnaden var högre än det negativa försäljningspriset och att kapitaltillskottet om 158 miljoner euro inte utgjorde något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 23 När det sedan gäller CGMF:s kapitaltillskott på 8,75 miljoner euro, fann kommissionen i skälen 356–358 i det [omtvistade] beslutet att kapital-tillskottet från de privata förvärvarna var betydande och genomfördes parallellt, varför det kunde uteslutas att det var fråga om stöd. Kommissionen fann vidare att den fasta avkastningsnivån utgjorde en adekvat avkastning på det investerade kapitalet och att förekomsten av en [hävningsklausul] inte var av sådan karaktär att den står i strid med likabehandlingsprincipen. I skäl 365 konstaterade kommissionen att CGMF:s kapitaltillskott på 8,75 miljoner euro inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.
- 24 I skälen 372–378 i det [omtvistade] beslutet konstaterade kommissionen vidare att stödåtgärderna till enskilda personer på 38 miljoner euro som deponerats på ett spärrat konto skulle få användas om en ny social åtgärdsplan genomfördes av förvärvarna och att de inte kunde motsvara de

personalnedskärningsplaner som anges i 2002 års plan. Dessa stöd kunde bara betalas ut till personer vilkas anställningsavtal med SNCM sagts upp tidigare. Dessa åtgärder utgör således inte några åtaganden som följer av den normala tillämpningen av gällande sociallagstiftning vid uppsägning av anställningsavtal. Kommissionen slog fast att dessa stödåtgärder till enskilda personer, som bekostas med offentliga medel och inte beviljats av staten i egenskap av aktieägare, lyder under medlemsstaternas socialpolitik och inte utgör något stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

- 25 När det gäller de återstående 22,52 miljoner euro som anmälts som omstruktureringsstöd – det vill säga de 76 miljoner euro som anmälts inom ramen för 2002 års plan minus de 53,48 miljoner euro som ansetts vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 EG ... – fann kommissionen i skäl 381 i det [omtvistade] beslutet att detta belopp utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Kommissionen prövade därefter om denna åtgärd var förenlig med riktlinjerna.
- 26 I skälen 387–401 i det [omtvistade] beslutet konstaterade kommissionen att SNCM år 2002 var att anse som ett företag i svårigheter i den mening som avses i punkt 5 a och punkt 6 i riktlinjerna, och att 2002 års plan var ägnad att återställa företagets lönsamhet i enlighet med punkterna 31–34 i riktlinjerna.
- 27 När det gäller frågan om stödet förhindrar otillbörlig snedvridning av konkurrensen (punkterna 35–39 i riktlinjerna) fann kommissionen i skäl 404 i det [omtvistade] beslutet att det inte rådde någon överkapacitet på marknaden för sjöfartsförbindelser till Korsika och att det därför inte fanns någon anledning till att bidra till marknads sanering. I skäl 406 angav kommissionen att den anmälda omstruktureringsplanen bidrog på ett betydande sätt till att minska företagets närvaro på marknaden. Kriteriet om att förhindra otillbörlig snedvridning av konkurrensen var således uppfyllt.
- 28 I skälen 410–419 [i det omtvistade beslutet] påpekade kommissionen att stödbehovet, beräknat till ett minimum i enlighet med punkterna 40 och 41 i riktlinjerna, endast uppgick till 19,75 miljoner euro per den 9 juli 2003, villkorat av nettobehållningen från avyttringen enligt 2003 års beslut. Därvid började kommissionen med att beräkna SNCM:s likviditetsbehov för omstruktureringsplanen. Kostnaden för denna omstruktureringsplan uppgick enligt kommissionen till 46 miljoner euro. Därefter gjordes avdrag för samtliga avyttringar som skett mellan den 18 februari 2002 (den dag då 2002 års plan anmälades) och den 9 juli 2003 (den dag då 2003 års beslut meddelades), det vill säga 26,25 miljoner euro, vilket ledde fram till ett belopp om 19,75 miljoner euro.
- 29 Vad sedan gäller utjämningsåtgärderna konstaterade kommissionen att samtliga villkor i 2003 års beslut, nämligen beträffande förvärv, bedrivandet av trafik med flottan, avyttring av tillgångar, förbudet mot att erbjuda priser som ligger under konkurrenternas priser ... och begränsning av antalet turer på rutterna från Korsika, i praktiken hade respekterats fullt ut. Eftersom dessa villkor var uppfyllda och det anmälda stödbeloppet låg klart under det belopp som hade godkänts år 2003, fann kommissionen att det saknades anledning att fastställa ytterligare villkor. Efter att ha beaktat beloppet från de ytterligare avyttringar som föreskrevs i 2003 års beslut, fann kommissionen i skäl 434 i det [omtvistade] beslutet att omstrukturerings-stödet på 15,81 miljoner euro var ett statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c EG.

30 Det [omtvistade] beslutets artikeldel har följande lydelse:

'Artikel 1

Den franska statens utbetalning av 53,48 miljoner euro som ersättning för den allmänna trafikplikten för perioden 1991–2001 utgör ett olagligt stöd i den mening som avses i artikel 88.3 i EG fördraget, men är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i nämnda fördrag.

Det negativa försäljningspriset för SNCM på 158 miljoner euro, CGMF:s övertagande av de sociala åtagandena gentemot personalen till ett belopp av 38,5 miljoner euro och CGMF:s och SNCM:s gemensamma och parallella kapitaltillskott på 8,75 miljoner euro utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG fördraget.

Det omstruktureringsstöd på 15,81 miljoner euro som Frankrike har genomfört till förmån för [SNCM] utgör ett olagligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 88.3 i EG fördraget, men är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i nämnda fördrag.

Artikel 2

”Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.”

Talan vid tribunalen samt den överklagade domen

- 3 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 december 2008 väckte Corsica Ferries talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet. Sökanden har åberopat i huvudsak sex grunder till stöd för sin talan.
- 4 Som första grund gjorde Sökanden gällande att kommissionen hade gjort en alltför extensiv tolkning av artikel 287 EG. Kommissionen hade därvid underlåtit att motivera det angripna beslutet i tillräcklig utsträckning samt åsidosatt Sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt rättsmedel. Som andra–sjätte grunder gjorde Sökanden gällande att kommissionen hade åsidosatt artiklarna 87 EG och 88 EG samt riktlinjerna. Dessa grunder avsåg, i tur och ordning, kapitaltillskottet om 53,48 miljoner euro som ersättning för trafikplikten, avyttringen av SNCM till ett negativt försäljningspris om 158 miljoner euro, CGMF:s kapitaltillskott om 8,75 miljoner euro, stödåtgärderna till enskilda personer uppgående till 38,5 miljoner euro samt resterande 22,52 miljoner euro som anmälts som omstruktureringsstöd.
- 5 Tribunalen biföll Corsica Ferries talan på de av bolaget åberopade tredje–sjätte grunderna och ogiltigförklarade artikel 1 andra och tredje styckena i det omtvistade beslutet.

Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

- 6 SNCM har yrkat att domstolen ska
 - delvis upphäva den överklagade domen med stöd av artikel 265.1 FEUF och artikel 61 i stadgan för Europeiska unionens domstol, i den del tribunalen i domen ogiltigförklarat artikel 1 andra och tredje styckena i det omtvistade beslutet, och
 - förplikta Corsica Ferries att ersätta rättegångskostnaderna.
- 7 Corsica Ferries har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandena i dessa förenade mål, och
 - förplikta klagandena att ersätta samtliga rättegångskostnader.
- 8 Republiken Frankrike har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen, i den del tribunalen däri har ogiltigförklarat artikel 1 andra och tredje styckena i det omtvistade beslutet,
 - själv slutligt avgöra saken eller återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 9 Domstolens ordförande beslutade den 24 januari 2013 att förena målen C-533/12 P och C-536/12 P vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av överklagandena

- 10 SNCM, i mål C-533/12 P, och Republiken Frankrike, i mål C-536/12 P, har till stöd för sina överklaganden åberopat fyra grunder vilka i stor utsträckning sammanfaller. De skall därför prövas tillsammans.

Den första grunden: Huruvida tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av avyttringen av SNCM till ett negativt försäljningspris

Parternas argument

- 11 SNCM har som första grund, avseende avyttringen av SNCM till ett negativt försäljningspris om 158 miljoner euro, gjort gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inkräkta på kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning, samt att tribunalen har missuppfattat det omtvistade beslutet och åsidosatt sin motiveringsskyldighet när den gjorde en tolkning av kriteriet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor, vilken tolkning stred mot artikel 345 FEUF.

Huruvida tribunalen har inkräktat på kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning samt omfattningen av tribunalens prövning

- 12 SNCM anser att tribunalen har inkräktat på det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över vid tillämpningen av kriteriet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor. Kommissionen gjorde nämligen i det omtvistade beslutet en jämförelse mellan det negativa försäljningspriset och de kompletterande avgångsvederlag som staten skulle ha fått betala för det fall SNCM hade likviderats, för att visa att det inte fanns något inslag av stöd i det negativa försäljningspriset. Denna beräkning grundades på uppgifter från parterna och från en oberoende sakkunnig. Genom att ifrågasätta kommissionens slutsatser har tribunalen inkräktat på det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över när den bedömer komplicerade ekonomiska frågor och den har därigenom gjort en felaktig rättstillämpning.
- 13 Corsica Ferries har gjort gällande att unionsdomstolen i princip ska göra en fullständig prövning när den avgör huruvida en åtgärd ska kvalificeras som statligt stöd och omfattas av tillämpningsområdet för artikel 107.1 FEUF.

Domstolens bedömning

- 14 Vad gäller kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning och domstolsprövningen, konstaterar domstolen att tribunalen i punkt 88 i den överklagade domen erinrade om en fast rättspraxis rörande omfattningen och arten av denna prövning i fråga om begreppet statligt stöd.
- 15 Enligt denna rättspraxis är begreppet statligt stöd, såsom det definieras i fördraget, av juridisk beskaffenhet och ska tolkas utifrån objektiva kriterier. Av denna anledning ska unionsdomstolen, i princip och med beaktande av såväl de konkreta omständigheterna i målet som den tekniska eller komplicerade karaktären av de bedömningar som kommissionen har gjort, utöva en fullständig kontroll i frågor som avser huruvida en åtgärd faller inom tillämpningsområdet för artikel 107.1 FEUF. Unionsdomstolen ska i synnerhet pröva, inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (dom Frankrike mot Ladbroke Racing och kommissionen, C-83/98 P, EU:C:2000:248, punkt 25, och dom kommissionen/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkterna 64 och 65, och dom BNP Paribas och BNL/kommissionen, C-452/10 P, EU:C:2012:366, punkt 100 och där angiven rättspraxis).
- 16 Tribunalen har, i punkterna 90–108 i den överklagade domen, gjort en korrekt prövning av de objektiva kriterier som kommissionen beaktat i det omtvistade beslutet, för att säkerställa en riktig tillämpning av artikel 107 FEUF. Denna prövning har gjorts i enlighet med den rättspraxis som anges i föregående punkt.
- 17 Såsom generaladvokaten påpekat i punkt 39 i sitt förslag till avgörande ifrågasatte tribunalen, tvärtemot vad SNCM anfört, inte alls den oberoende sakkunniges utlåtanden, vilka legat till grund för det omtvistade beslutet.
- 18 Efter att ha granskat detta beslut fann tribunalen att kommissionen inte hade lagt fram tillräckligt stöd för sitt resonemang och att kommissionen hade grundat sig på omständigheter som varken var objektiva eller kontrollerbara. Det saknas således fog för SNCM:s argument att tribunalen skulle ha inkräktat på kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning eller att den skulle ha ersatt det resonemang som förts av den sakkunnige, som utsetts av kommissionen, med sitt eget resonemang.
- 19 Av vad som ovan anförts följer att tribunalens fullständiga prövning, som den är skyldig att göra, skedde på ett korrekt sätt och i enlighet med den rättspraxis som anges i punkt 15 ovan.

Kriteriet avseende en privat investerare som verkar på normala marknads-ekonomiska villkor

– Parternas argument

- 20 SNCM har, vad gäller tolkningen av kriteriet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor, kritiserat tribunalen för att den ålagt kommissionen en skyldighet att definiera den berörda medlemsstatens ekonomiska verksamhet, ”särskilt i geografiskt och sektoriellt hänseende”, för att styrka att statens agerande motsvarade det sätt på vilket en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor skulle ha agerat. Enligt klaganden är det emellertid investerarens storlek och inte den sektor i vilken investeraren bedriver verksamhet som utgör det relevanta kriteriet i detta test, vilket har slagits fast i rättspraxis. Tribunalen har således åsidosatt den grundläggande princip om förbud mot diskriminering på grund av egendomsordning som stadgas i artikel 345 FEUF, vilken ligger till grund för testet avseende en privat investerare

- 21 Corsica Ferries har gjort gällande att tribunalen inte kan kritiseras för att ha krävt en sektoriell och geografisk definition av den aktuella ekonomiska verksamheten för att kunna kontrollera huruvida kommissionen grundat sin bedömning av de aktuella åtgärderna på "samtliga relevanta uppgifter".
- 22 Republiken Frankrike har gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte, vid tillämpningen av kriteriet avseende en försiktig privat investerare, kunde beakta risken för skada för Republiken Frankrikes anseende som global ekonomisk aktör i en marknadsekonomi. Medlemsstaten anser dessutom att tribunalens krav, att det av objektiva och kontrollerbara omständigheter ska framgå att det finns en tillräckligt etablerad, eller till och med fast, praxis bland investerarna i den aktuella sektorn, går utöver vad som är nödvändigt för en korrekt tillämpning av testet avseende en privat investerare i enlighet med rättspraxis.
- 23 SNCM anser i likhet med Republiken Frankrike att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning i samband med tolkningen av kriteriet avseende en privat investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor, när den i punkterna 86, 87, 95 och 96 i den överklagade domen slog fast kriterier som helt saknar stöd i lagstiftningen, såsom genomförandet av en sektoriell och geografisk analys, påvisandet av en tillräckligt etablerad praxis och ett alltför högt beviskrav i frågan huruvida det var sannolikt att medlemsstaten skulle kunna dra indirekt materiell vinning av sitt agerande.
- 24 SNCM har dessutom gjort gällande att tribunalen, i punkterna 101–108 i den överklagade domen, har ställt upp ett orimligt högt beviskrav genom att konstatera att kommissionen inte hade styrkt att franska statens agerande hade motiverats av att staten med rimlig sannolikhet skulle kunna dra indirekt materiell vinning, om än på lång sikt, av sitt agerande. Vid bedömningen av huruvida privatiseringen av ett offentligt företag med ett negativt försäljningspris innehåller inslag av statligt stöd ska det, enligt SNCM, prövas huruvida en privat investerare som till sin storlek kan jämföras med de organ som förvaltar den offentliga sektorn skulle ha kunnat göra lika stora kapitaltillskott eller om denne skulle ha valt att likvidera företaget i stället.
- 25 Enligt SNCM ska den indirekta vinning som franska staten kan göra till följd av den aktuella åtgärden anses vara styrkt genom jämförelsen mellan de troliga kostnaderna för likvidationen och det negativa försäljningspriset.
- 26 Enligt SNCM har tribunalen dessutom ställt upp ett beviskrav som i praktiken är omöjligt att uppfylla. Klaganden har hävdats att det är omöjligt att beloppsmässigt bestämma hur stor skada som den berörda medlemsstaten skulle lida till följd av att dess anseende minskar. En sådan beloppsbestämning grundas ofrånkomligen på omständigheter som det är svårt att förutse i förväg, i synnerhet då den beror på reaktionen från andra ekonomiska aktörer, såsom kunder, användare och leverantörer samt personalen vid SNCM och andra offentliga företag.
- 27 Enligt Corsica Ferries har tribunalen gett kriteriet avseende en försiktig privat investerare en ändamålsenlig verkan. Detta kriterium syftar till att visa att medlemsstatens agerande gjordes med utsikter om att på lång sikt erhålla vinst, det vill säga att medlemsstatens agerande är ekonomiskt rationellt på lång sikt. Tribunalen har följaktligen underkänt det omtvistade beslutet eftersom kommissionen däri inte har styrkt att franska staten med rimlig sannolikhet skulle kunna dra materiell vinning, inte ens på lång sikt, av den aktuella transaktionen.
- 28 Vad gäller definitionen av den ekonomiska verksamhet som franska staten bedriver, har SNCM dessutom hävdats att tribunalen missuppfattat beslutet när den fann att kommissionen inte hade gjort en nöjaktig definition av den av staten bedrivna ekonomiska verksamhet som ska ligga till grund för bedömningen av om de aktuella åtgärderna är ekonomiskt rationella. Enligt SNCM är motiveringen i den överklagade domen även bristfällig, eftersom tribunalen inte har definierat begreppen "tillräckligt etablerad policy" och "fast policy".

– Domstolens bedömning

- 29 Enligt fast rättspraxis kan offentliga myndigheters åtgärder avseende ett företags kapital, oavsett formen, utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG, när villkoren i den artikeln är uppfyllda (dom Spanien/kommissionen, C-278/92–C-280/92, EU:C:1994:325, punkt 20, och dom Italien och SIM 2 Multimedia/kommissionen, C-328/99 och C-399/00, EU:C:2003:252, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 30 Enligt fast rättspraxis följer det dessutom av principen om likabehandling av privata och offentliga företag att kapital som staten direkt eller indirekt ställer till ett företags förfogande under omständigheter som motsvarar normala marknadsvillkor inte kan betecknas som statligt stöd (dom Italien och SIM 2 Multimedia/kommissionen, EU:C:2003:252, punkt 37 och där angiven rättspraxis). De villkor som en åtgärd ska uppfylla för att kunna anses vara ett ”stöd” i den mening som avses i artikel 107 FEUF är således inte uppfyllda, om det mottagande offentliga företaget kunde få samma fördel som den som företaget fått genom statliga medel under förhållanden som motsvarar normala marknadsvillkor, varvid denna bedömning, beträffande offentliga företag, i princip ska ske med tillämpning av kriteriet om en privat investerare (se dom kommissionen/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 78 och där angiven rättspraxis).
- 31 Enligt domstolens praxis ska det göras åtskillnad mellan, å ena sidan, statens roll som aktieägare i ett företag och, å andra sidan, statens roll då den ägnar sig åt myndighetsutövning. Frågan huruvida kriteriet avseende en privat investerare är tillämpligt beror i slutändan på om den berörda medlemsstaten har beviljat en ekonomisk förmån till ett företag i sin egenskap av aktieägare, och inte i sin egenskap av myndighetsutövare (se dom Spanien/kommissionen, EU:C:1994:325, punkt 22, och dom kommissionen/EDF, EU:C:2012:318, punkterna 80 och 81).
- 32 Det ska således bedömas huruvida en privat investerare, som till sin storlek kan jämföras med de organ som förvaltar den offentliga sektorn, under liknande omständigheter skulle ha gjort lika stora kapitaltillskott (dom Italien och SIM 2 Multimedia/kommissionen, EU:C:2003:252, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 33 Vid denna analys ska det bedömas huruvida en privat investerare som befinner sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den berörda medlemsstaten befinner sig i skulle ha vidtagit samma åtgärd under normala marknadsvillkor, varvid det endast är de förmåner och skyldigheter som staten har i egenskap av aktieägare som ska beaktas, och inte de förmåner och skyldigheter som staten har i egenskap av offentlig myndighet (dom kommissionen/EDF, EU:C:2012:318, punkt 79).
- 34 När det inte är möjligt att jämföra ett offentligt företags situation med den situation som ett privat företag befinner sig i, ska de ”normala marknadsvillkoren” bedömas i förhållande till tillgängliga uppgifter om objektiva och kontrollerbara omständigheter (dom Chronopost m.fl./Ufex m.fl., C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P, EU:C:2003:388, punkt 38, och dom kommissionen/EDF, EU:C:2012:318, punkterna 101 och 102).
- 35 Tribunalen har, i punkt 86 i den överklagade domen, funnit att kommissionen, när den tillämpar testet avseende en privat investerare, ska definiera statens ekonomiska verksamhet – särskilt i geografiskt och sektoriellt hänseende – då det är utifrån denna verksamhet som bedömningen av om staten agerat på ett ekonomiskt långsiktigt rationellt sätt ska företas. Tribunalen har vidare, i punkterna 95–100 i samma dom, konstaterat att detta test endast kan göras på grundval av en ”tillräckligt etablerad policy” eller en ”fast policy”.
- 36 Domstolen konstaterar att dessa krav inte är absoluta, men att de i förekommande fall kan göra det möjligt att identifiera en privat investerare som kan jämföras med det offentliga företaget på vilket testet avseende en privat investerare ska tillämpas.

- 37 Tribunalen har genom dessa formuleringar inte ställt upp specifika krav på vilken typ av bevisning som kan åberopas för att styrka att en rationell privat investerare, som befinner sig i en situation som ligger så nära den situation som staten befinner sig i som möjligt, skulle ha gjort det aktuella kapitaltillskottet. Tribunalen har i stället, i punkterna 93 och 94 i den överklagade domen, konstaterat att kommissionen inte har lämnat en tillräckligt ingående definition av franska statens ekonomiska verksamhet, utifrån vilken bedömningen av om de aktuella åtgärderna är ekonomiskt rationella skulle företas, och att det var omöjligt för tribunalen att pröva om det ur ett långsiktigt ekonomiskt perspektiv var rationellt att avyttra företaget till ett negativt försäljningspris.
- 38 Tribunalen har korrekt identifierat kravet att en medlemsstats beslut att ge ett företag en ekonomisk fördel ska vara ekonomiskt rationellt på lång sikt – ett krav som under alla omständigheter måste vara uppfyllt för att medlemsstaten ska klara testet avseende en privat investerare. Tribunalen har härigenom inte åsidosatt artikel 345 FEUF.
- 39 Enligt rättspraxis ska kapitaltillskott från en offentlig investerare, som görs utan några som helst utsikter till vinst, ens på lång sikt, anses vara stöd enligt artikel 107 FEUF, och deras oförenlighet med den inre marknaden ska bedömas enbart med beaktande av de kriterier som anges i den bestämmelsen (se, för ett motsvarande synsätt, dom Italien/kommissionen, C-303/88, EU:C:1991:136, punkt 22).
- 40 Tvärtemot vad Republiken Frankrike har hävdad, har tribunalen i punkt 85 i den överklagade domen inte principiellt utslutit att åtgärder som vidtas för att upprätthålla en medlemsstats anseende som en global investerare i en marknadsekonomi, i särskilda fall och med en särskilt övertygande motivering, kan anses vara tillräckliga för att visa att ett beslut att påta sig ytterligare kostnader – såsom kompletterande avgångsvederlag – är att anse som ett rationellt ekonomiskt beslut på lång sikt.
- 41 Tribunalen kunde emellertid med fog slå fast, i punkt 85 i den överklagade domen, att kortfattade hänvisningar till en medlemsstats anseende som global aktör inte utgör tillräcklig bevisning för att utsluta att det är fråga om stöd i den mening som avses i unionsrätten.
- 42 Överklagandet kan inte heller vinna bifall med stöd av den del av den första grunden genom vilken SNCM kritiserar tribunalen för att, i punkterna 101–108 i den överklagade domen, ha ålagt kommissionen ett orimligt beviskrav i fråga om att franska statens agerande var motiverat med hänsyn till att staten med rimlig sannolikhet skulle kunna dra materiell vinning av detta agerande, åtminstone på lång sikt. Av den överklagade domen framgår att kommissionen nöjt sig med att hävda att franska statens anseende skulle påverkas på grund av den sociala oro som annars skulle uppstå. Med hänsyn till vad som konstaterats i framför allt punkt 41 ovan, kan emellertid detta argument inte leda till bifall till överklagandet.
- 43 Tribunalen har således haft fog för att, i punkt 108 i den överklagade domen, konstatera att kommissionen inte hade styrkt att franska staten agerat på ett ekonomiskt rationellt sätt på lång sikt.
- 44 Domstolen konstaterar vidare att SNCM inte har styrkt sitt påstående om att tribunalen skulle ha missuppfattat innehållet i kommissionens beslut, det vill säga att den skulle ha gjort en uppenbart felaktig läsning av beslutet.
- 45 Domstolen övergår till att pröva SNCM:s påstående om att tribunalen inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet genom att inte definiera begreppen "tillräckligt etablerad policy" och "fast policy". Såsom generaladvokaten konstaterat i punkt 62 i sitt förslag till avgörande är dessa uttryck tydliga och tar sikte på en bedömning av de faktiska omständigheterna, och ett eller några få exempel på ett agerande kan inte utgöra "tillräckligt etablerad policy" och "fast policy".
- 46 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser någon del av denna grund.

Den andra grunden: Huruvida tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av kapitaltillskottet på 8,75 miljoner euro

Parternas argument

- 47 SNCM har gjort gällande att tribunalen har missuppfattat det omtvistade beslutet genom att inte beakta samtliga relevanta omständigheter, bland annat frågan om fast avkastning och frågan om betydelsen av hävningsklausulen, när den prövade om investeringsvillkoren kunde anses vara jämförbara för de parallella kapitaltillskotten.
- 48 Enligt SNCM har frågan om fast avkastning noga behandlats av kommissionen i punkterna 361–363 i det omtvistade beslutet. Kommissionen konstaterade att en fast avkastning på tio procent av franska statens kapitalinvestering i SNCM utgjorde en adekvat avkastning på lång sikt på investerat kapital för en privat investerare.
- 49 SNCM har dessutom hävdats att kommissionen noga preciserat skälet till att den ansåg att hävningsklausulen inte innebar en särbehandling av vissa investerare jämfört med andra, parallella, investerare. Tvärtemot vad tribunalen funnit i punkt 127 i den överklagade domen, konstaterade kommissionen att denna klausul inte rörde parallella investeringar från privata förvärvare och staten i det privatiserade SNCM, utan en fullständig överlåtelse av SNCM till privata förvärvare. Hävningsklausulen var således kopplad till överlåtelsen av SNCM och borde analyseras mot den bakgrunden, varför den inte kan beaktas i samband med analysen av den parallella investering som staten och de privata förvärvarna företog efter denna överlåtelse.
- 50 SNCM anser att värdet av hävningsklausulen har inkluderats i det negativa försäljningspriset på 158 miljoner euro vid överlåtelsen av SNCM. Eftersom överlåtelsen av SNCM skett till marknadspris, har värdet av denna hävningsklausul inkluderats i försäljningspriset och kan inte anses ha medfört någon fördel för förvärvarna. Värdet av denna klausul kan därför inte beaktas vid bedömningen av huruvida franska statens parallella investering överensstämmer med principen om likabehandling av investerarna. I annat fall skulle värdet av denna klausul beaktas två gånger.
- 51 Vad gäller beaktandet av att kapitaltillskottet på 8,75 miljoner euro till SNCM:s kapital gjordes mot bakgrund av privatiseringen av företaget, anser SNCM att de åtaganden som hänvisar till de av franska staten beslutade åtgärderna i samband med privatiseringen av företaget – det vill säga det negativa försäljningspriset på 158 miljoner euro och förskottet till det löpande kontot med 38,5 miljoner euro – inte ska beaktas ännu en gång i samband med bedömningen av nämnda kapitaltillskott. Om det negativa försäljningspriset och kapitaltillskottet beaktades ännu en gång vid bedömningen av förskottet till det löpande kontot, skulle priset och tillskottet beaktas två gånger.
- 52 Republiken Frankrike har gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning med åsidosättande av artikel 87.1 EG, genom att finna att kommissionen inte hade beaktat samtliga relevanta omständigheter i sin analys av huruvida kapitaltillskottet på 8,75 miljoner euro från CGMF, som var offentlig aktieägare i SNCM, och kapitaltillskottet på 26,25 miljoner euro från de privata förvärvarna var jämförbara, och genom att finna att kommissionen borde ha beaktat den klausul om möjlighet att häva köpet som de privata förvärvarna beviljats i samband med privatiseringen av SNCM.
- 53 Corsica Ferries har gjort gällande att frågan huruvida värdet av hävningsklausulen vid överlåtelsen inkluderades i det negativa försäljningspriset på 158 miljoner euro saknar betydelse för tribunalens resonemang och inte påverkar det förhållandet att kommissionen i det omtvistade beslutet underlätit att göra en ingående analys av den ekonomiska effekten av denna klausul. Oavsett om värdet av klausulen inkluderats i det nämnda negativa priset eller inte, borde kommissionen ha förklarat den ekonomiska effekten av denna klausul på ett tydligt och transparent sätt.

Domstolens bedömning

- 54 Tribunalen har i punkt 117 i den överklagade domen korrekt konstaterat att den omständigheten, att offentliga och privata investerare gemensamt och parallellt gör ett kapitaltillskott, inte automatiskt utesluter att kapitaltillskottet ska kvalificeras som statligt stöd. Även andra omständigheter, särskilt likabehandlingen av offentliga och privata aktieägare, ska beaktas vid denna bedömning.
- 55 Tribunalen har i punkt 130 i den överklagade domen funnit att hävningsklausulen åtminstone innebär att de privata förvärvarna inte står någon risk för det fall någon av de omständigheter som medför att klausulen kan tillämpas skulle inträffa, och att hävningsklausulen därmed har ett reellt finansiellt värde. Hävningsklausulen ändrar därför, enligt tribunalen, riskprofilen för de privata förvärvarnas och CGMF:s kapitaltillskott, vilket innebär att investeringsvillkoren inte kan anses vara jämförbara.
- 56 Domstolen konstaterar att klagandena inte har förmått styrka att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning i detta avseende.
- 57 Det saknas fog för argumentet att värdet av hävningsklausulen inkluderats i priset vid överlåtelsen av SNCM och att denna klausul därför inte kunde beaktas vid bedömningen av om de offentliga och de privata aktieägarnas kapitaltillskott var jämförbara.
- 58 Såsom tribunalen påpekat i punkt 111 i den överklagade domen angavs det nämligen redan i samförståndsavtalet avseende den aktuella överlåtelsen att de offentliga och de privata förvärvarna gemensamt och parallellt skulle teckna nya aktier. Det står följaktligen klart att det aktuella kapitaltillskottet beslutades mot bakgrund av den delvisa privatiseringen av SNCM.
- 59 Såsom Republiken Frankrike har medgett, är den ursprungliga aktieägaren som överlätit sina andelar till förvärvaren skyldig att, vid aktivering av hävningsklausulen, betala tillbaka de kapitaltillskott som den sistnämnda har gjort. Förvärvaren har således, i motsats till den ursprungliga aktieägaren, möjlighet att få tillbaka sitt kapitaltillskott om hävningsklausulen aktiveras och att utträda ur det berörda offentliga företaget.
- 60 Det står under dessa omständigheter klart att hävningsklausulen kan påverka rekapitaliseringsvillkoren och att den har betydelse vid bedömningen av om situationerna är jämförbara.
- 61 Efter att ha påpekat olika effekter av hävningsklausulen, slog tribunalen korrekt fast att kommissionen inte kunde underlåta att göra en ingående bedömning av de ekonomiska effekterna av denna klausul. Såsom generaladvokaten anført i punkt 115 i sitt förslag till avgörande har tribunalen korrekt funnit att kommissionen inte, i vart fall inte i tillräcklig utsträckning, har motiverat sitt beslut såvitt avser likabehandlingen av offentliga och privata investeringar i SNCM.
- 62 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden, och att det inte är nödvändigt att pröva frågan om bedömningen av avkastningen på CGMF:s kapitaltillskott.

Den tredje grunden: Huruvida tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av stödåtgärderna till enskilda personer på 38,5 miljoner euro

Parternas argument

- 63 SNCM anser att tribunalen har missuppfattat det omtvistade beslutet, då den fann att kommissionen hade påstått att den omständigheten att den aktuella åtgärden inte följde av lagstadgade skyldigheter i sig innebar att det kunde uteslutas att åtgärden utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG.

- 64 Enligt SNCM har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att inkräkta på kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning av komplicerade ekonomiska situationer. Tribunalen konstaterade följande i punkt 144 i den överklagade domen: ”det spärrade kontot [innebär] att SNCM:s anställda ges ett incitament till att lämna företaget eller i vart fall till att lämna företaget utan avgångsförhandlingar, särskilt i fråga om eventuella kompletterande avgångs-vederlag ... Allt detta ger SNCM en ekonomisk fördel.” Tribunalen har härigenom gått längre än att pröva huruvida kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning, vilket är den prövning som ska göras vid granskningen av komplicerade ekonomiska situationer.
- 65 Tribunalen har, enligt SNCM, inte tillräckligt motiverat sitt avgörande vad gäller den fördel som SNCM påstås ha erhållit. Tribunalens analys av det spärrade kontot, i punkt 144 i den överklagade domen, gör det inte möjligt att förstå varför tribunalen drog slutsatsen att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fann att stödåtgärderna till enskilda personer inte utgjorde ”statligt stöd”.
- 66 SNCM och Republiken Frankrike anser vidare att den överklagade domen saknar motivering i ett visst avseende. Tribunalen har nämligen inte prövat kommissionens konstaterande att ”även om ett belopp på 38,5 miljoner euro har [lagts till] statens kapitaltillskott på 142,5 miljoner euro är det justerade negativa försäljningspriset, 196 miljoner euro, fortfarande betydligt lägre än kostnaden för en likvidation av SNCM”. Kommissionen har emellertid visat att franska statens likvidationskostnader skulle ha överstigit det negativa försäljningspriset, även om man beaktar stödåtgärderna till enskilda personer.
- 67 Genom att kvalificera stödåtgärderna till enskilda personer uppgående till 38,5 miljoner euro som ”statligt stöd” i den mening som avses i artikel 87.1 EG, utan att i andra hand pröva huruvida dessa stödåtgärder uppfyllde de krav som ställs i testet avseende en försiktig privat investerare, har tribunalen underlåtit att motivera sitt avgörande i den utsträckning som krävs.
- 68 Corsica Ferries har gjort gällande att det är just på grund av att kommissionen inte kunnat bestämma den normala tillämpningen av systemet med kompletterande sociala ersättningar vid uppsägning av anställningsavtal, med avseende på användningen av det spärrade kontot, som den har kritiserats av tribunalen.

Domstolens bedömning

- 69 Mot bakgrund av vad som angetts i punkterna 14–16 ovan anser domstolen att tribunalens prövning, i punkt 144 i den överklagade domen, inte går utöver de gränser som gäller för denna prövning.
- 70 Vad gäller SNCM:s och Republiken Frankrikes argument att tribunalen i andra hand borde ha prövat huruvida beloppet på 38,5 miljoner euro kunde motiveras enligt testet avseende en privat investerare, erinrar domstolen om att den funnit att det saknas fog för den första grunden avseende kvalificeringen av de kompletterande avgångsvederlagen på 158 miljoner euro.
- 71 Såsom generaladvokaten har anfört i punkt 132 i sitt förslag till avgörande ska även beloppet på 38,5 miljoner euro, på det spärrade kontot, i förekommande fall användas för att betala kompletterande avgångsvederlag.
- 72 Klagandena har emellertid inte anfört något som helst argument som visar att detta belopp på 38,5 miljoner euro ska anses vara av annan beskaffenhet än beloppet på 158 miljoner euro, som bedömts i samband med prövningen av den första grunden, vid tillämpningen av testet avseende en privat investerare.

- 73 Vad gäller de skäl som generaladvokaten redogjort för i punkterna 122–137 i sitt förslag till avgörande, anser domstolen att tribunalens analys av de påståenden och argument som anförts inom ramen för denna grund inte innebär att tribunalen har missuppfattat det omtvistade beslutet, och att analysen utgör en tillräcklig motivering av den överklagade domen på denna punkt.
- 74 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Huruvida tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av omstruktureringsstödet på 15,81 miljoner euro

Parternas argument

- 75 SNCM och Republiken Frankrike anser att tribunalens resonemang om omstruktureringsstödet på 15,81 miljoner euro är felaktigt.
- 76 Klagandena har gjort gällande att tribunalens resonemang, i punkterna 148–153 i den överklagade domen, grundas på förutsättningen att kommissionen ansåg att 2006 års plan inte innehöll något som skulle kunna utgöra statligt stöd. Klagandena har till stöd för överklagandena på denna punkt försökt visa att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning och att den brustit i sin motiveringsskyldighet när den analyserade de åtgärder som ingick i 2006 års plan.

Domstolens bedömning

- 77 Av klagandenas skrivelser framgår att den fjärde grunden förutsätter att domstolen anser att det finns fog för övriga grunder som åberopats till stöd för överklagandena.
- 78 Domstolen har emellertid i punkterna 39, 55 och 66 ovan funnit att det saknas fog för den första, den andra och den tredje grunden samt fastställt den överklagade domen.
- 79 Under sådana omständigheter ska den fjärde grunden anses sakna verkan, utan att det är nödvändigt att pröva de argument som framförts av klagandena.
- 80 Eftersom talan inte kan vinna bifall såvitt avser någon av de grunder som klagandena har åberopat ska överklagandena i målen C-553/12 P och C-536/12 P ogillas.

Rättegångskostnader

- 81 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.
- 82 Corsica Ferries har yrkat att SNCM och Republiken Frankrike ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom dessa har tappat målet, ska Corsica Ferries yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) Överklagandena ogillas.

- 2) **Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA och Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader och vardera ersätta hälften av Corsica Ferries France SAS rättegångskostnader.**

Underskrifter